

ความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพ: กรณีรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย

STUDENTS' SATISFACTION AND ATTITUDES TOWARD TEACHING AND LEARNING
MANAGEMENT IN A FUNDAMENTALS PROFESSIONAL COURSE:
A CASE STUDY OF THE BASIC OF THAI MASSAGE COURSE

บดินทร์ ขาตะเวที^{1*} นงลักษณ์ กุลวรรธต์¹ พัชรวัลย์ ใจสมุทร¹

จุฬาลักษณ์ โชคไพศาล¹ ทวีภรณ์ ศิริคช¹ ดวงทิพย์ สอนธิเมือง¹

Bodin Chatawatee^{1*} Nongluk Kunworarath¹ Patcharawalai Jaisamut¹

Julalak Chokpaisarn¹ Thaweepon Keereekoch¹ DOUNGTHIP SONTIMUANG¹

¹ คณะการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเทศไทย

¹ Faculty of Traditional Thai Medicine, Prince of Songkla University, Thailand

* Corresponding author e-mail: bodin.c@psu.ac.th

Received: 19/04/2026 | Revised: 01/07/2026 | Accepted: 24/07/2026

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงสำรวจด้วยวิธีเชิงปริมาณนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย จำนวน 81 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ความพึงพอใจ ทัศนคติ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 88.89) มีอายุเฉลี่ย 19.17 ปี และมีความตั้งใจศึกษาต่อจนจบหลักสูตร (ร้อยละ 82.71) โดยมีผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (เกรดเฉลี่ย 3.00–3.49 ร้อยละ 56.79) สำหรับความพึงพอใจ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านอาจารย์ผู้สอนและผู้

คุณภาพการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.55 \pm 0.61$) รองลงมาคือ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.53 \pm 0.59$) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.51 \pm 0.63$) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.51 \pm 0.62$) และด้านเนื้อหาในรายวิชา ($\bar{X} = 4.46 \pm 0.63$) ตามลำดับ ส่วนทัศนคติของนักศึกษาพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.48 \pm 0.61$) รองลงมาคือ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.45 \pm 0.60$) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.43 \pm 0.60$) ด้านเนื้อหาในรายวิชา ($\bar{X} = 4.36 \pm 0.60$) และด้านอาจารย์ผู้สอนและผู้คุมปฏิบัติการ ($\bar{X} = 4.28 \pm 0.68$) ตามลำดับ สรุปได้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดและมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยต่อการจัดการเรียนการสอน สะท้อนถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านผู้สอนและกิจกรรมการเรียนรู้

คำสำคัญ: ความพึงพอใจและทัศนคติ; การจัดการเรียนการสอน; รายวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

Abstract

This quantitative survey study aimed to explore students' satisfaction and attitudes toward teaching and learning management in a foundational professional course. The participants were 81 first-year students enrolled in the Fundamentals of Thai massage course. Data was collected using a structured questionnaire consisting of 4 sections: demographic characteristics, satisfaction, attitudes and recommendations. Descriptive statistics including frequency, percentage, mean and standard deviation were employed for data analysis. The findings showed that most respondents were female (88.89%) with an average age of 19.17 years. The majority expressed an intention to complete the program (82.71%), and most had a GPA ranging from 3.00 to 3.49 (56.79%). Overall satisfaction with teaching and learning management was at the highest level. Among the dimensions, the highest satisfaction was reported for instructors and practical supervisors ($\bar{X} = 4.55 \pm 0.61$), followed by teaching methods and learning activities ($\bar{X} = 4.53 \pm 0.59$), assessment and evaluation ($\bar{X} = 4.51 \pm 0.63$), supporting factors ($\bar{X} = 4.51 \pm 0.62$), and course content ($\bar{X} = 4.46 \pm 0.63$). In terms of attitudes, the overall level was positive, at the agree level. The highest mean score was observed in assessment and evaluation ($\bar{X} = 4.48 \pm 0.61$), followed by teaching methods and learning activities ($\bar{X} = 4.45 \pm 0.60$), supporting factors ($\bar{X} = 4.43 \pm 0.60$), course content ($\bar{X} = 4.36 \pm 0.60$), and instructors and practical supervisors ($\bar{X} = 4.28 \pm 0.68$). In conclusion, students demonstrated the highest level of satisfaction and positive attitudes toward teaching and learning management, highlighting the effectiveness of the instructional design, particularly in terms of teaching practices and learning activities.

Keywords: Satisfaction and attitudes; Teaching and learning management;
Fundamentals professional course

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านโครงสร้างหลักสูตร รูปแบบการเรียนรู้ และความคาดหวังของผู้เรียน โดยเฉพาะในบริบทของสังคมศตวรรษที่ 21 ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะเชิงวิชาชีพ การคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการบูรณาการองค์ความรู้ข้ามศาสตร์ (ฐิตินันท์ ดาวศรี และคณะ, 2568) รายวิชาพื้นฐานวิชาชีพจึงมีได้ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดองค์ความรู้เบื้องต้นเท่านั้น หากแต่เป็นฐานสำคัญในการหล่อหลอมทัศนคติ ค่านิยม และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ตลอดจนการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น การออกแบบเนื้อหา วิธีการสอน และการวัดผลที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ในรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

รายวิชาพื้นฐานการนวดไทย เป็นรายวิชาที่มีลักษณะเฉพาะ เนื่องจากเป็นศาสตร์ที่ผสมผสานระหว่างองค์ความรู้ทางทฤษฎี ภูมิปัญญาไทย และทักษะการปฏิบัติจริง ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสม ทั้งในด้านเนื้อหาทฤษฎี วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอน ปัจจัยสนับสนุน ตลอดจนการวัดและประเมินผลที่มีความชัดเจนและยุติธรรม หากการจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียนหรือบริบททางวิชาชีพ อาจส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ เกิดทัศนคติเชิงลบ และไม่สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่

ความพึงพอใจของนักศึกษาเป็นตัวชี้วัดหนึ่งที่สะท้อนถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม เนื่องจากความพึงพอใจเกี่ยวข้องโดยตรงกับการรับรู้ ประสิทธิภาพการเรียนรู้ และการตอบสนองต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Rajabalee & Santally, 2021) ในขณะเดียวกัน ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อรายวิชาและผู้สอนยังสะท้อนถึงระดับการยอมรับ คุณค่า และความหมายของรายวิชาที่มีต่อการพัฒนาตนเอง และวิชาชีพในอนาคต นักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงบวกมักมีความตั้งใจในการเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรม และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติเชิงลบ (Yeager et al., 2019) นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังมุ่งเน้นการใช้สื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการสืบค้นและจัดการองค์ความรู้ (ชัยพนธ์ จันทวงศ์เดือน และ วริญดา บรรหาร, 2568) ตลอดจนการบูรณาการการเรียนรู้กับการบริการวิชาการแก่สังคม งานวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการประเมินจากมุมมองของผู้เรียนโดยตรง เพื่อให้การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นไปอย่างสอดคล้องกับบริบทการศึกษายุคใหม่และอัตลักษณ์ของแพทย์แผนไทย

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การศึกษาความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในบริบทของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ซึ่งส่งผลให้เกิดการปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย การศึกษาของ โกโคย เฮาบุญ และคณะ (2566) พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) ในระดับสูง นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม เช่น สถานการณ์จำลองเสมือนจริง (Simulation-based learning) ยังได้รับการยืนยันว่ามีผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจและทักษะของผู้เรียน โดยมิตรา เกิดอินทร์ และคณะ (2568) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์จำลองเสมือนจริงในการพยาบาลผู้ป่วยระดับประคองของนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาพยาบาลมีความพึงพอใจในระดับสูงมาก และสามารถพัฒนาทักษะทางคลินิก ความมั่นใจ และการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับทัศนคติของผู้เรียนมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่กำหนดระดับความตั้งใจในการเรียน การมีส่วนร่วม ความคงอยู่ของแรงจูงใจ และความพร้อมในการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพ ซึ่งต้องอาศัยการพัฒนาทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติควบคู่กัน จากหลักฐานที่มีอยู่ในปัจจุบัน แม้ว่าการวิจัยส่วนใหญ่จะรายงานผลไปในทิศทางเดียวกันว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับปานกลางถึงสูง (สมฤดี พงษ์เสนา และคณะ, 2562; วราภรณ์ เลิศขามป้อม, 2566) และทัศนคติเชิงบวกมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (นุชจริย หงส์เหลี่ยม และคณะ, 2558; ชรินทร์ จินดา, 2568) แต่ผลการศึกษายังคงมีความแตกต่างกันตามบริบทของหลักสูตร วิธีการสอน และลักษณะของรายวิชา โดยเฉพาะรายวิชาพื้นฐานที่บูรณาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งยังขาดหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ประเมินทั้งความพึงพอใจและทัศนคติของผู้เรียนอย่างครอบคลุม

แม้ว่ามีการวิจัยจำนวนมากที่ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา แต่การศึกษาส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นรายวิชาทางทฤษฎีหรือประเมินเพียงบางองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน เช่น ผู้สอนหรือรูปแบบการเรียนรู้ ขณะที่ยังมีหลักฐานเชิงประจักษ์ค่อนข้างจำกัดเกี่ยวกับการประเมินความพึงพอใจและทัศนคติของผู้เรียนในรายวิชาพื้นฐานที่มีลักษณะบูรณาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะในหลักสูตรการแพทย์แผนไทย ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งประเมินความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย โดยใช้กรอบการประเมินที่ครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหา ผู้สอน วิธีการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยสนับสนุน และการวัดประเมินผล เพื่อสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์สำหรับการพัฒนารายวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอน การออกแบบหลักสูตร การปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและความต้องการของผู้เรียนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพ : กรณีรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของยามาเน่ (Yamane, 1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร (นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนรายวิชา เท่ากับ 91 คน)

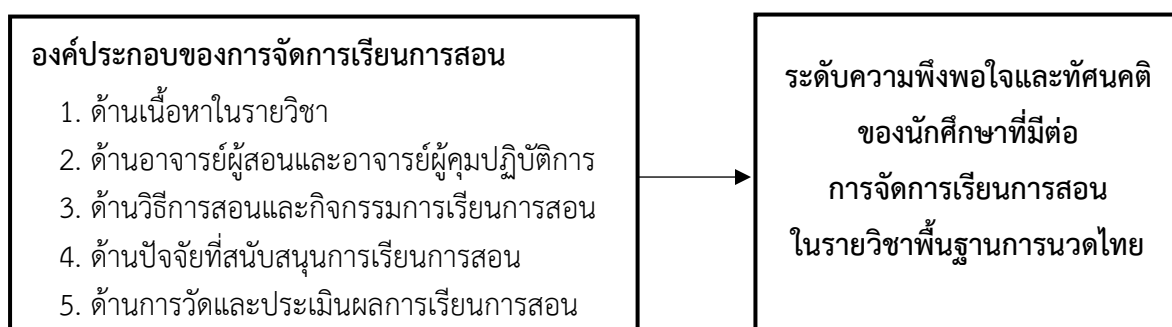
e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (5%) (เท่ากับ 0.05)

แทนค่า ได้ดังนี้ $n = 91 / (1 + 91 \times 0.0502) = 91 / 1.228 = 74.1344 \approx 75$

ทำการเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างมากขึ้น และเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ทั้งหมด 83 ราย

2) ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ ความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย กรอบแนวคิดการวิจัย ดังแสดงในภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3) เครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพ : กรณีรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและเติมคำตอบ ประกอบด้วย เพศ อายุ ทิศทางของการเรียน และเกรดเฉลี่ยปีการศึกษา 1/2568

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยดัดแปลงจากการศึกษาของ เกวลี ผังดี และ พิมพ์ดา ครองยุติ (2556) และนำมาปรับปรุงให้เข้ากับการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับ น้อยที่สุด (1) ถึง มากที่สุด (5) ครอบคลุม 5 ด้าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 34 ข้อ ได้แก่ ด้านเนื้อหาในรายวิชา 5 ข้อ ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ 8 ข้อ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 10 ข้อ ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน 5 ข้อ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน 6 ข้อ ซึ่งคะแนนที่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาในภาพรวมและรายด้าน และนำค่ามาเทียบกับเกณฑ์ของ Best (1997) ดังนี้ 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย และ 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อหาค่า IOC (Index of item objective congruence) พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรงโดยรวม เท่ากับ 0.89 โดยมีค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาในรายวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน และ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เท่ากับ 0.73, 0.86, 1.00, 1.00, 1.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยดัดแปลงจากการศึกษาของ มาลี อินทร์ประเสริฐ (2563) และนำมาปรับปรุงให้เข้ากับการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับ ไม่เห็นด้วยอย่างมาก (1) ถึง เห็นด้วยอย่างมาก (5) ครอบคลุม 5 ด้าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 35 ข้อ ได้แก่ ด้านเนื้อหาในรายวิชา 17 ข้อ ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ 7 ข้อ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ข้อ ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน 4 ข้อ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน 2 ข้อ ซึ่งคะแนนที่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ในภาพรวมและรายด้าน และนำค่ามาเทียบกับเกณฑ์ของ Best (1997) ดังนี้ 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับความเห็นเห็นด้วยอย่างมาก 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับความเห็นเห็นด้วย 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับความเห็นไม่แน่ใจ 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับความเห็น ไม่เห็นด้วย และ 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความเห็น ไม่เห็นด้วยอย่างมาก

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อหาค่า IOC พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรงโดยรวม เท่ากับ 0.94 โดยมีค่า

ความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาในรายวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ ด้านวิธีการสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน และ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน การสอน เท่ากับ 1.00, 0.91, 0.80, 0.92, 1.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความ คิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย ซึ่ง ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และใช้เป็นข้อมูลประกอบการพัฒนารายวิชาในเชิงคุณภาพ

4) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2569 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยทำการ เก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามในรูปแบบ Google Form ใช้เวลาตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที โดยให้ นักศึกษาตอบคำถามและส่งกลับมา จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา

5) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยข้อมูลสถานภาพทั่วไป จำแนก ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับระดับความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษา นำเสนอค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 1 พบว่า มีผู้ตอบกลับแบบสอบถามจำนวน 81 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.59 ของจำนวน กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณ โดยมีนักศึกษา 2 คนไม่ได้ตอบกลับแบบสอบถามในช่วงเวลาที่กำหนด จึงไม่สามารถนำ ข้อมูลมาวิเคราะห์ได้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 มีอายุเฉลี่ยประมาณ 19.17 ± 0.65 ปี มีแนวโน้มตั้งใจศึกษาต่อจนจบหลักสูตร และมีผลการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดีถึงดีมาก

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร		N	%
เพศ	ชาย	9	11.11
	หญิง	72	88.89
อายุ (ปี)	18	54	66.67
	19	16	19.75
	20	3	3.71
	21	8	9.87
$\bar{X} = 19.17 \pm 0.65$			

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ตัวแปร		N	%
ทิศทางการเรียน	ศึกษาต่อจนจบการศึกษา (4 ปี)	67	82.71
	ไม่แน่ใจ	11	13.58
	กำลังตัดสินใจในการย้ายคณะ	3	3.71
	หรือไม่ศึกษาต่อ		
เกรดเฉลี่ยปี	3.50-4.00	27	33.33
การศึกษา	3.00-3.49	46	56.79
	2.50-2.99	7	8.64
	2.00-2.49	0	0.00
	1.50-1.99	1	1.24
	ต่ำกว่า 1.49	0	0.00
	ต่ำกว่า 1.00	0	0.00

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46-4.55$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55 \pm 0.08$) รองลงมา คือ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ($\bar{X} = 4.53 \pm 0.04, 4.51 \pm 0.14, 4.51 \pm 0.05$ ตามลำดับ) สำหรับด้านเนื้อหาในรายวิชา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46 \pm 0.08$)

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา

ข้อความคำถามด้านความพึงพอใจ	Mean $\pm$ S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหาในรายวิชา	4.46 $\pm$ 0.63	มาก
1.1 เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับจำนวนชั่วโมงการสอน	4.42 $\pm$ 0.74	มาก
1.2 เนื้อหาในรายวิชามีความทันสมัย และเหมาะกับการต่อยอดในการเรียนที่สูงขึ้น	4.42 $\pm$ 0.77	มาก
1.3 เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมและสอดคล้องกับทักษะจำเป็นทางวิชาชีพ	4.56 $\pm$ 0.63	มากที่สุด
1.4 เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	4.37 $\pm$ 0.73	มาก
1.5 เนื้อหาในรายวิชามีประโยชน์เหมาะกับการต่อยอดในการเรียนที่สูงขึ้นและการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพที่จำเป็น	4.53 $\pm$ 0.63	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา (ต่อ)

ข้อความคำถามด้านความพึงพอใจ	Mean±S.D.	แปลผล
2. ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ	4.55±0.61	มากที่สุด
2.1 ผู้สอนและผู้คุมปฏิบัติการมีการเตรียมตัวล่วงหน้า	4.54±0.65	มากที่สุด
2.2 ผู้สอนและผู้คุมปฏิบัติการมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา	4.54±0.69	มากที่สุด
2.3 ผู้สอนและผู้คุมปฏิบัติการมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.56±0.65	มากที่สุด
2.4 ผู้สอนและผู้คุมปฏิบัติการมีความสามารถในการอธิบายและสรุปชัดเจน	4.53±0.71	มากที่สุด
2.5 ผู้สอนและผู้คุมปฏิบัติการมีความกระตือรือร้นและตั้งใจสอน	4.63±0.60	มากที่สุด
2.6 ผู้สอนและผู้คุมปฏิบัติการมีความรอบรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าของวิชาชีพ	4.60±0.58	มากที่สุด
2.7 ผู้สอนและผู้คุมปฏิบัติการมีความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำและรับฟังความคิดเห็น	4.60±0.68	มากที่สุด
2.8 ผู้คุมปฏิบัติการประจำกลุ่มมีความเพียงพอ	4.38±0.85	มาก
3. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	4.53±0.59	มากที่สุด
3.1 มีการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของรายวิชา	4.45±0.69	มาก
3.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้คิด วิเคราะห์ และปฏิบัติกิจกรรม	4.53±0.67	มากที่สุด
3.3 มีการใช้สื่อและเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมในการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษาอย่างเหมาะสม	4.53±0.65	มากที่สุด
3.4 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะ ในการนำไปปฏิบัติได้จริง	4.57±0.61	มากที่สุด
3.5 ใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	4.50±0.64	มากที่สุด
3.6 มีกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด ได้อภิปราย ชักถาม และแสดงความคิดเห็น	4.55±0.65	มากที่สุด
3.7 มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการทำงานเป็นทีม	4.53±0.67	มากที่สุด
3.8 มีกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการค้นคว้าและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง	4.57±0.61	มากที่สุด
3.9 มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้มีการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ ในการสืบค้นข้อมูลความรู้ต่างๆ	4.54±0.64	มากที่สุด
3.10 มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงและบูรณาการกับการบริการทางวิชาการ แก่สังคม หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.56±0.63	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา (ต่อ)

ข้อความคำถามด้านความพึงพอใจ	Mean±S.D.	แปลผล
4. ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน	4.51±0.62	มากที่สุด
4.1 เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	4.63±0.06	มากที่สุด
4.2 คณะมีแหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมที่เพียงพอและทันสมัย	4.40±0.80	มาก
4.3 มีห้องเรียนพร้อมใช้และอำนวยความสะดวกต่อการเรียน	4.59±0.61	มากที่สุด
4.4 บรรยากาศของห้องเรียนเหมาะสมในการเรียน	4.60±0.58	มากที่สุด
4.5 มีความสะดวกรวดเร็วในการใช้สอทัศนูปกรณ์และระบบอินเทอร์เน็ต	4.32±0.93	มาก
5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	4.51±0.63	มากที่สุด
5.1 ใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย และเหมาะสม	4.51±0.63	มากที่สุด
5.2 มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียน และอิงพัฒนาการของผู้เรียน	4.53±0.65	มากที่สุด
5.3 มีการเฉลยหรือแนะแนวทางของคำตอบเพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้	4.44±0.77	มาก
5.4 เปิดเผยคะแนนที่ได้จากการวัดผล	4.58±0.65	มากที่สุด
5.5 ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง	4.48±0.73	มาก
5.6 การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม	4.54±0.63	มากที่สุด

3. ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา

จากตารางที่ 3 พบว่า ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.28-4.48$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.48\pm0.61$) รองลงมา คือ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาในรายวิชา และด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยเช่นกัน ($\bar{X} = 4.45\pm0.60, 4.43\pm0.60, 4.36\pm0.60, 4.28\pm0.68$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 3 ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา

ข้อความคำถามด้านทศนคติ	Mean±S.D.	แปลผล
1. ด้านเนื้อหาในรายวิชา	4.36±0.60	เห็นด้วย
1.1 ฉันคิดว่ารายวิชานี้สอนให้ฉันทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21	4.38±0.78	เห็นด้วย
1.2 ฉันคิดว่ารายวิชานี้ไม่ได้ช่วยให้ฉันเกิดการเรียนรู้	3.33±1.64	ไม่แน่ใจ
1.3 ฉันคิดว่ากิจกรรมในรายวิชาสอนให้ฉันได้พัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ ของตนเองได้ดี	4.52±0.65	เห็นด้วยอย่างมาก
1.4 ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายกับเนื้อหาในรายวิชา	3.40±1.55	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 3 ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา (ต่อ)

ข้อคำถามด้านทศนคติ	Mean±S.D.	แปลผล
1.5 ฉันคิดว่ารายวิชานี้สอนให้ฉันมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น	4.38±0.81	เห็นด้วย
1.6 ฉันคิดว่าฉันต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายในรายวิชาด้วยความกระตือรือร้นและรับผิดชอบ	4.49±0.65	เห็นด้วย
1.7 ฉันเห็นว่ารายวิชา มีการบูรณาการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในการจัดการเรียนการสอน	4.49±0.67	เห็นด้วย
1.8 ฉันคิดว่าเนื้อหาวิชา มีการจัดลำดับเนื้อหาในการเรียนรู้และกระบวนการได้อย่างชัดเจน	4.51±0.73	เห็นด้วยอย่างมาก
1.9 ฉันคิดว่ารายวิชานี้สอนให้ฉันมีการพัฒนาการทางด้านวิชาชีพมากขึ้น	4.54±0.65	เห็นด้วยอย่างมาก
1.10 ฉันคิดว่ารายวิชานี้ช่วยให้ฉันมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเองและผู้อื่นมากขึ้น	4.58±0.63	เห็นด้วยอย่างมาก
1.11 ฉันคิดว่ารายวิชานี้ช่วยให้ฉันรู้จักคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์มากขึ้น	4.52±0.61	เห็นด้วยอย่างมาก
1.12 ฉันคิดว่ารายวิชานี้ช่วยให้ฉันพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำมากขึ้น	4.40±0.77	เห็นด้วย
1.13 ฉันคิดว่าเนื้อหาวิชา มีการบูรณาการระหว่างศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้อย่างดี	4.52±0.65	เห็นด้วยอย่างมาก
1.14 ฉันคิดว่าเนื้อหาวิชาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันและสายการเรียนของผู้เรียนได้	4.54±0.65	เห็นด้วยอย่างมาก
1.15 ฉันคิดว่ารายวิชานี้ช่วยให้ฉันมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น	4.41±0.77	เห็นด้วย
1.16 ฉันคิดว่ารายวิชานี้ช่วยให้ฉันมีความรู้และเข้าใจถึงความสำคัญของการนวดไทยมากขึ้น	4.53±0.67	เห็นด้วยอย่างมาก
1.17 ฉันคิดว่ารายวิชานี้ช่วยให้ฉันมีความรู้ข้ามศาสตร์มากขึ้น เช่น การแพทย์แผนปัจจุบัน กายวิภาคศาสตร์	4.51±0.63	เห็นด้วยอย่างมาก
2. ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ	4.28±0.68	เห็นด้วย
2.1 ฉันคิดว่าผู้สอนมีการวางแผนการสอนและกำหนดหัวข้อการเรียนอย่างมีระบบ	4.52±0.67	เห็นด้วยอย่างมาก
2.2 ฉันคิดว่าผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาดีขึ้น	4.56±0.72	เห็นด้วยอย่างมาก
2.3 ฉันคิดว่าผู้สอนสามารถจัดลำดับเนื้อหาวิชาได้เหมาะสมและดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้	4.51±0.63	เห็นด้วยอย่างมาก
2.4 ฉันคิดว่าผู้สอนมีทักษะและวิธีการสอนในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจรู้มากขึ้น	4.46±0.78	เห็นด้วย
2.5 ฉันคิดว่าผู้สอนมีความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	4.57±0.63	เห็นด้วยอย่างมาก
2.6 ฉันคิดว่าผู้สอนยังจัดสื่อการสอนที่ไม่ทันสมัย	3.62±1.58	เห็นด้วย
2.7 ฉันคิดว่าผู้สอนวิชานี้ยังมีความหลากหลายไม่พอ เช่น ความชำนาญหัวข้อที่สอน จำนวนผู้สอน/ผู้คุมปฏิบัติการทั้งรายวิชา	3.73±1.46	เห็นด้วย

ตารางที่ 3 ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา (ต่อ)

ข้อความคำถามด้านทศนคติ	Mean±S.D.	แปลผล
3. ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	4.45±0.60	เห็นด้วย
3.1 ฉันคิดว่าผู้สอนอธิบายวัตถุประสงค์และรายละเอียดของเนื้อหาได้ดี	4.47±0.71	เห็นด้วย
3.2 ฉันคิดว่าการใช้สื่อและเทคโนโลยีในรายวิชาเป็นไปอย่างเหมาะสม	4.49±0.69	เห็นด้วย
3.3 ฉันคิดว่าเนื้อหาในรายวิชาควรมีรูปแบบที่หลากหลาย	4.38±0.78	เห็นด้วย
3.4 ฉันคิดว่ารายวิชาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกศึกษาค้นคว้าจากสื่อแขนงต่าง ๆ มากกว่ารายวิชาพื้นฐานวิชาชีพอื่น	4.31±0.88	เห็นด้วย
3.5 ฉันคิดว่ารายวิชาสามารถเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านความคิดวิเคราะห์มากขึ้น	4.58±0.57	เห็นด้วยอย่างมาก
4. ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน	4.43±0.60	เห็นด้วย
4.1 ฉันคิดว่าจำนวนผู้เรียนในห้องมีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนของวิชา	4.38±0.73	เห็นด้วย
4.2 ฉันคิดว่าสภาพห้องเรียนและอุปกรณ์สื่อ อยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้	4.42±0.67	เห็นด้วย
4.3 ฉันคิดว่าสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.53±0.65	เห็นด้วยอย่างมาก
4.4 ฉันคิดว่าควรมีผู้สอนที่หลากหลายศาสตร์ในวิชาเดียวกัน	4.40±0.74	เห็นด้วย
5. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	4.48±0.61	เห็นด้วย
5.1 ฉันคิดว่าวิธีการวัดและประเมินผลในรายวิชามีความเหมาะสมดีแล้ว	4.51±0.61	เห็นด้วยอย่างมาก
5.2 ฉันได้รับข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์จากการวัดและประเมินผล	4.46±0.71	เห็นด้วย

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อรายวิชา โดยเห็นว่าเป็นวิชาที่สนุก ไม่กดดัน ผู้สอนมีความเป็นกันเอง ดูแลนักศึกษาอย่างทั่วถึง และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี โดยสามารถสรุปข้อเสนอแนะตามประเด็นได้ดังนี้

1. ด้านสื่อการเรียนการสอน : นักศึกษาต้องการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและหลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น AR หรือโมเดล 3 มิติ เพื่อช่วยให้เข้าใจตำแหน่งทางกายวิภาคและจุดนัดได้แม่นยำ รวมถึงสื่อวิดีโอที่สามารถใช้ทบทวนย้อนหลังได้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจและประสิทธิภาพในการเรียนรู้

2. ด้านรูปแบบการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ : นักศึกษามีข้อเสนอให้ลดระยะเวลาการเรียนทฤษฎีที่ยาวต่อเนื่อง และเพิ่มกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความสนใจ ลดความเบื่อหน่าย และส่งเสริมการมีส่วนร่วม อีกทั้งควรเพิ่มความหลากหลายของวิธีการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะผู้เรียน

3. ด้านการเรียนภาคปฏิบัติ : เสนอให้อาจารย์ดูแลนักศึกษาในแต่ละกลุ่มอย่างทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะการตรวจสอบความถูกต้องของตำแหน่งจุดนัดอย่างละเอียด รวมถึงการปรับรูปแบบการจัดพื้นที่เรียน (zone) เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถมองเห็นและเรียนรู้ท่าปฏิบัติได้อย่างชัดเจน

4. ด้านการจัดการเวลาและการเรียน : นักศึกษาสะท้อนว่าปริมาณเนื้อหาและการเรียนค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในชั้นปีที่ 1 อาจส่งผลให้เกิดความเหนื่อยล้าและความเครียด จึงเสนอให้มีการปรับความเหมาะสมของเนื้อหา ระยะเวลาเรียน และการกระจายภาระงานให้สมดุลมากขึ้น

5. ด้านการสอบและการประเมินผล : นักศึกษาเสนอให้มีการจัดตารางสอบที่เหมาะสม ไม่กระชั้นชิดเกินไป รวมถึงเพิ่มระยะเวลาในการสอบ และควรมีการดูแลหรือให้คำแนะนำแก่นักศึกษาที่สอบไม่ผ่านอย่างทั่วถึง เพื่อป้องกันผลกระทบด้านจิตใจและส่งเสริมการพัฒนาตนเอง

อภิปรายผล

ความพึงพอใจของนักศึกษา เป็นตัวชี้วัดสำคัญของคุณภาพการศึกษา และมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทัศนคติ แรงจูงใจ การมีส่วนร่วม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสำเร็จในการศึกษา การศึกษานี้สนับสนุนมุมมองที่ว่าความพึงพอใจของนักศึกษาเป็นตัวแปรหลายมิติ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบด้านเนื้อหา ผู้สอน วิธีการสอน การประเมินผล และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยผลการศึกษาครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐานการนวดไทยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยเฉพาะด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการในฐานะปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอด ความกระตือรือร้น และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร ซึ่งมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความไว้วางใจและแรงจูงใจของผู้เรียน ทำให้นักศึกษาเกิดการรับรู้ถึงความเป็นส่วนหนึ่งและการได้รับการสนับสนุนตลอดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมด้านอารมณ์ของผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางอารมณ์ของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญ ผ่านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การส่งเสริมการสนับสนุนซึ่งกันและกัน และการสร้างความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความไว้วางใจ (Xiong, 2025)

ในขณะเดียวกัน ความพึงพอใจด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดเช่นกัน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม การคิดวิเคราะห์ การปฏิบัติจริง และการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา สัมพันธ์กับ Pan (2023) ที่ระบุว่าผู้สอนที่ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย มีความยืดหยุ่น และแทรกอารมณ์ขัน สามารถกระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ดีกว่า โดยบรรยากาศในชั้นเรียนที่เป็นมิตรและการสื่อสารเชิงบวกช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจภายในของผู้เรียน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมทั้งด้านความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและการบูรณาการกับงานวิจัยยังช่วยเพิ่มความทันสมัยและความน่าสนใจของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกมากกว่าผู้ถ่ายทอดความรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ผ่านการลงมือปฏิบัติจริง การคิดวิเคราะห์ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน กระบวนการดังกล่าวเอื้อต่อการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นผ่านการทำกิจกรรม ซึ่งช่วยส่งเสริมทักษะและองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ (กมล โพธิเย็น, 2564) ยิ่งไปกว่านั้น การบูรณาการ

ระหว่างการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมถึงการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย และการสะท้อนคิด รวมทั้งการออกแบบการจัดการเรียนการสอนให้สามารถดึงดูดและช่วยเพิ่มความสนใจหรือช่วยกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองของผู้เรียน (Xiong, 2025) มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะเชิงวิชาชีพและทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน โดยองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจึงไม่ใช่เพียงการจดจำ แต่เป็นความเข้าใจเชิงลึกที่ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในบริบทวิชาชีพ และมีความคงทนในระยะยาว เนื่องจากผ่านกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับการได้รับข้อเสนอแนะจากผู้สอนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ดังนั้นการปรับใช้รูปแบบและวิธีการสอนที่หลากหลายจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับประสิทธิภาพการเรียนรู้และส่งเสริมทั้งแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Guo et al., 2023)

สำหรับปัจจัยด้านสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ ความพร้อมของห้องเรียน และบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มองว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยองค์ประกอบที่หลากหลายและบูรณาการร่วมกัน ทั้งด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทรัพยากรการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย โดยเฉพาะการนำผลงานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีส่วนร่วม และสามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Herlinawati et al., 2024) ขณะเดียวกันปัจจัยด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน โดยนักศึกษาให้ความเห็นว่ารายวิชานี้มีการวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย โปร่งใส และยุติธรรม รวมถึงมีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสะท้อนถึงระบบการประเมินผลที่มีคุณภาพ และสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ การประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างครอบคลุมจำเป็นต้องอาศัยวิธีการประเมินที่หลากหลายร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบแบบปรนัย (multiple-choice questions; MCQ) ซึ่งเหมาะสำหรับการประเมินความรู้ความเข้าใจ และการสอบประเมินทักษะทางคลินิกแบบมีโครงสร้าง (Objective Structured Clinical Examination; OSCE) ซึ่งมีความโดดเด่นในการประเมินทักษะการปฏิบัติจริง โดยเฉพาะทักษะที่ไม่สามารถวัดได้ด้วยข้อสอบรูปแบบอื่น เช่น การสื่อสารกับผู้ป่วย การให้คำแนะนำ และการปฏิบัติหัตถการ (Al-Hashimi et al., 2023) ตามบริบทของรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย การประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินที่หลากหลายดังกล่าว โดยเฉพาะการประเมินภาคปฏิบัติในลักษณะคล้าย OSCE มีส่วนสำคัญในการสะท้อนสมรรถนะของผู้เรียนได้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง นำไปสู่การพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในด้านเนื้อหาในรายวิชา แม่ว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าเนื้อหามีความเหมาะสมในภาพรวม ทั้งในแง่ความสอดคล้องกับทักษะทางวิชาชีพและความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้จริง อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าด้านอื่นเล็กน้อยอาจสะท้อนถึงข้อจำกัดบางประการของโครงสร้างเนื้อหา โดยเฉพาะในมิติของความหลากหลาย ความทันสมัย และระดับความสอดคล้องกับความต้องการและพื้นฐานของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นไปได้ว่าเนื้อหาอาจยังคงเน้นกรอบองค์ความรู้แบบดั้งเดิมหรือมีลำดับการนำเสนอที่ยังไม่ตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบันอย่างเต็มที่

แม้ว่าเนื้อหาจะมีความถูกต้องและครอบคลุมในเชิงวิชาชีพ แต่หากไม่สามารถกระตุ้นการมีส่วนร่วมเชิงลึกของผู้เรียนได้ ก็อาจส่งผลให้ระดับความพึงพอใจลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่น ดังนั้น ในการพัฒนาหลักสูตรควรให้ความสำคัญกับการทบทวนและปรับปรุงเนื้อหาวิชาอย่างสม่ำเสมอ โดยเน้นการเพิ่มความหลากหลายของรูปแบบเนื้อหา การบูรณาการองค์ความรู้ใหม่ เทคโนโลยี และบริบททางวิชาชีพที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงการออกแบบลำดับเนื้อหาให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ในระยะยาว

ในส่วนของทัศนคติ พบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการวัดและประเมินผลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับความเหมาะสมของวิธีการประเมินและการได้รับข้อมูลย้อนกลับที่ช่วยพัฒนาตนเอง ขณะที่ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นด้วยว่าช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ ด้านเนื้อหาในรายวิชา นักศึกษามีทัศนคติในเชิงบวก โดยเห็นว่ารายวิชาช่วยพัฒนาศักยภาพด้านวิชาชีพ การคิดวิเคราะห์ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ และความเข้าใจในบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ขณะที่ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้คุมปฏิบัติการ นักศึกษามีความคิดเห็นเชิงบวกต่อความสามารถในการสอน การวางแผนการสอน และความเป็นกันเองของผู้สอน สอดคล้องกับการศึกษาของ Blazar & Kraft (2017) ที่ระบุว่า ทัศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษาถูกกำหนดและสามารถคาดการณ์ได้จากแนวปฏิบัติการสอนในภาพรวม เช่น รูปแบบการจัดการเรียนรู้ บรรยากาศในชั้นเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน รวมถึงแนวปฏิบัติการสอนที่เฉพาะเจาะจงต่อเนื้อหา เช่น วิธีการอธิบายเนื้อหา การใช้ตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับบริบทจริง และการออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชา ทั้งสององค์ประกอบนี้มีบทบาทร่วมกันในการกำหนดการรับรู้แรงจูงใจ และระดับการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นความตั้งใจในการเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือความพยายามในการพัฒนาตนเอง โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวสอดคล้องกับกรอบแนวคิดทางทฤษฎีด้านการเรียนรู้ที่ชี้ให้เห็นว่าการสอนที่มีคุณภาพจะช่วยส่งเสริมผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยเชิงประจักษ์หลายฉบับชี้ให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมการสอน ร่วมกับการรับรู้ของผู้เรียนต่อการมีส่วนร่วมทางอารมณ์ของผู้สอน ซึ่งสะท้อนถึงสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาภายในของผู้เรียน ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Schunk and DiBenedetto, 2020) ในอีกด้านหนึ่ง การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและหลากหลาย เช่น การจัดเตรียมทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลาย การสร้างบริบทที่เสมือนจริง การส่งเสริมการอภิปรายเชิงลึก การให้คำแนะนำที่สร้างแรงบันดาลใจ และการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างทันท่วงที สามารถกระตุ้นความกระตือรือร้นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Yu, 2022) อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์และกระตุ้นความสนใจในการสืบค้นองค์ความรู้ ส่งผลให้ระดับการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น (Bu et al., 2022) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านประสบการณ์ส่วนบุคคลและอารมณ์ของผู้เรียน

ยังมีบทบาทสำคัญ โดยอารมณ์เชิงบวกที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมทั้งในด้านความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญ (Zhang et al., 2024)

แม้ว่าความพึงพอใจและทัศนคติของนักศึกษาโดยรวมจะอยู่ในระดับสูง แต่ผลการศึกษายังสะท้อนประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะความเพียงพอของผู้คุมปฏิบัติการประจำกลุ่ม ซึ่งมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาอาจแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม สอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ต้องการให้ผู้สอนดูแลการฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึงและให้คำแนะนำเฉพาะรายมากขึ้น นอกจากนี้ แม้ว่าด้านเนื้อหาวิชาและด้านผู้สอนจะได้รับการประเมินในระดับสูง แต่ข้อคำถามเกี่ยวกับความทันสมัยของสื่อการสอน ความหลากหลายของผู้สอน และความน่าสนใจของเนื้อหาหมีคะแนนต่ำกว่าประเด็นอื่น สะท้อนว่ายังมีโอกาสพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ควบคู่กับการเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและการจัดการภาระการเรียนให้เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

โดยสรุป การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีทั้งความพึงพอใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐานการนวดไทยในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะด้านผู้สอน วิธีการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 สะท้อนให้เห็นว่าการออกแบบการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการศึกษาเชิงผลลัพธ์และการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้ผ่านการมีส่วนร่วมและการลงมือปฏิบัติจริง ทั้งนี้พบว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจสูง เช่น คุณภาพผู้สอนและกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ในด้านการพัฒนาทักษะและศักยภาพของตนเอง สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงเชิงโครงสร้างระหว่างประสบการณ์การเรียนรู้ และผลลัพธ์เชิงจิตวิทยาของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาในอนาคตควรมุ่งเน้นการออกแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น การปรับปรุงความทันสมัยของสื่อการสอน และการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย มีความน่าสนใจ และตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลมากยิ่งขึ้น เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบันได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีข้อจำกัดในด้านผลการศึกษาสะท้อนเฉพาะบริบทของรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย อาจมีข้อจำกัดต่อการอ้างอิงผลไปยังบริบทของหลักสูตรหรือรายวิชาอื่นที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน อีกทั้ง การออกแบบการวิจัยเชิงภาคตัดขวางและการใช้ข้อมูลแบบประเมินตนเอง ซึ่งไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุได้ ดังนั้น การวิจัยในอนาคตควรใช้การออกแบบการศึกษาเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน เช่น การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลองต่อผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของผู้เรียน รวมถึงการใช้ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมินสมรรถนะทางคลินิก หรือผลการประเมินจากผู้สอน ร่วมกับการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียน เพื่อเพิ่มความครอบคลุมและความน่าเชื่อถือของหลักฐาน รวมทั้งเพื่อยืนยันและขยายผลการศึกษาให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น สามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้

ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐานการนวดไทย โดยคงไว้ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควบคู่กับการพัฒนาเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ให้มีความทันสมัย และเพิ่มความหลากหลายของวิธีการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิ้มสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศริน มณีขุน และ ดร. ภัทรศศิริ เหล่าจันทวงศ์ ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะการแพทย์แผนไทย ที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กมล โพธิเย็น. (2564). Active Learning: การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21.

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 19(1), 11-28. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/245317>

เกวลี ผังดี, และพิมพ์รดา ครองยุติ. (2556). ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ

ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].

https://sc2.kku.ac.th/stat/statweb/images/project%20stat/p56/017_56.pdf

ชรินทร์ จินดา. (2568). ทักษะคตินักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 17(1), 1-12. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/bruj/article/view/276182>

ชัยชนพงษ์ จันทวงศ์เดียน, และจริยดา บรรหาร. (2568). ทักษะคตินักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ในยุคเทคโนโลยีขับเคลื่อนการเรียนรู้: กรณีศึกษา รายวิชา การจัดการเรียนรู้และการบูรณาการ.

วารสารสหวิทยาการศึกษาศาสตร์, 1(2), 28-37. <https://so19.tci-thaijo.org/index.php/JISES/article/view/1803>

ฐิตินันท์ ดาวศรี, พรนภา ทิพย์กองลาด, พิรพล เข้มผง, สมเชาว์ ดับโสรก, สุทธิดา เฟ่งพิศ, วรวัฒน์ วิสสุตไพศาล, และจันทร์ศม ภูติอริยวัฒน์. (2563). แนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่

21. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, 11(1), 59-74. <https://so07.tci-thaijo.org/index.php/HUSO-J/article/view/692/513>

- นุชจริย หงส์เหลี่ยม, พัทธวรรณ อุดมเพ็ชร, และพรณิการ์ พุ่มจันทร์. (2558). การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิกต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. *วารสารเวชบันทึกศิริราช*, 8(1), 10-18. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/simedbull/article/view/81493/64817>
- โกโคย เหาบุญ, โสภณ จันทร์ทิพย์, ธรรมรัตน์ แซ่ตัน, ธงชัย สุธีรศักดิ์, และวัชรวิดี ลิ้มสกุล. (2566). การศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019. *วารสารสังคมวิจัยและพัฒนา*, 5(2), 1-21. <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/JMARD/article/view/258074/179884>
- มาลี อินทร์ประเสริฐ. (2563). *ทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มีต่อวิชาศึกษาทั่วไปและคุณลักษณะ GREATS* [ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์]. http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2020/TU_2020_5919030048_13364_15026.pdf
- มิตรา เกิดอินทร์, ราชน เกษดา, และเตือนใจ เจริญบุตร. (2568). ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยสถานการณ์จำลองเสมือนจริงในการพยาบาลผู้ป่วยประคับประคองของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. *วารสารการพยาบาลและสุขภาพ สสอท.*, 7(2), 1-16. <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/rdicpru/article/>
- วรภรณ์ เลิศขามป้อม. (2566). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*, 5(1), 1-13. <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/rdicpru/article/view/454>
- สมฤดี พงษ์เสนา, กัญญา บวรโชคชัย, และอรรณ ธีวทอง. (2562). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารชุมชนวิจัยและพัฒนาสังคม*, 13(3), 94-107. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/NRRU/article/view/201083>
- Al-Hashimi, K., Said, U. N., & Khan, T. N. (2023). Formative objective structured clinical examinations (OSCEs) as an assessment tool in UK undergraduate medical education: A review of its utility. *Cureus*, 15(5), Article e38519. <https://doi.org/10.7759/cureus.38519>
- Best, W. J. (1997). *Research in education* (8th ed.). Allyn and Bacon.

- Blazar, D., & Kraft, M. A. (2017). Teacher and teaching effects on students' attitudes and behaviors. *Educational Evaluation and Policy Analysis*, 39(1), 146-170.
<https://doi.org/10.3102/0162373716670260>
- Bu, C., Li, S., Yang, H., Wang, L., Zhang, T., & Zhang, S. (2023). Research on the internal mechanism, model, and effectiveness of online deep learning. *Frontiers of Education in China*, 18(3), 310-331. <https://doi.org/10.3868/s110-008-023-0024-9>
- Guo, Q., Samsudin, S., Yang, X., Gao, J., Ramlan, M. A., Abdullah, B., & Farizan, N. H. (2023). Relationship between perceived teacher support and student engagement in physical education: A systematic review. *Sustainability*, 15(7), Article 6035.
<https://doi.org/10.3390/su15076039>
- Herlinawati, H., Marwa, M., Ismail, N., Liza, L. O., & Situmorang, D. D. B. (2024). The integration of 21st century skills in the curriculum of education. *Heliyon*, 10(15), Article e35148. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e35148>
- Pan, X. (2023). Online learning environments, learners' empowerment, and learning behavioral engagement: The mediating role of learning motivation. *SAGE Open*, 13(4), 1-16. <https://doi.org/10.1177/21582440231205098>
- Rajabalee, Y. B., & Santally, M. I. (2021). Learner satisfaction, engagement and performances in an online module: Implications for institutional e-learning policy. *Education and Information Technologies*, 26(3), 2623-2656.
<https://doi.org/10.1007/s10639-020-10375-1>
- Schunk, D. H., & DiBenedetto, M. K. (2020). Motivation and social cognitive theory. *Contemporary Educational Psychology*, 60, Article 101832.
<https://doi.org/10.1016/j.cedpsych.2019.101832>
- Xiong, X. (2025). Influence of teaching styles of higher education teachers on students' engagement in learning: The mediating role of learning motivation. *Education for Chemical Engineers*, 51, 87-102. <https://doi.org/10.1016/j.ece.2025.02.005>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). Harper & Row.
- Yeager, D. S., Hanselman, P., & Walton, G. M. (2019). A national experiment reveals where a growth mindset improves achievement. *Nature*, 573(7774), 364-369.
<https://doi.org/10.1038/s41586-019-1466-y>

- Yu, Z. (2022). Sustaining student roles, digital literacy, learning achievements, and motivation in online learning environments during the COVID-19 pandemic. *Sustainability*, 14(8), Article 4388. <https://doi.org/10.3390/su14084388>
- Zhang, H., Yang, J., & Liu, Z. (2024). Effect of teachers' teaching strategies on students' learning engagement: Moderated mediation model. *Frontiers in Psychology*, 15, Article 1475048. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1475048>